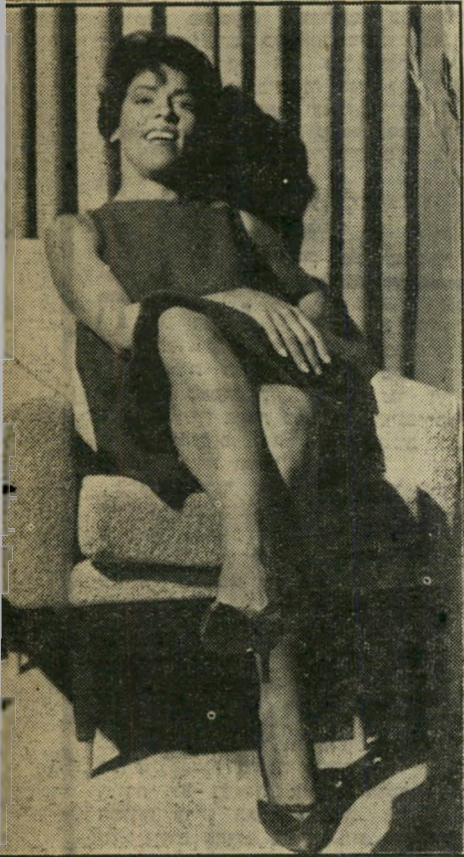

כושית (העולם הזה 1224) מסעמי סלידה או איבה גזענית. השבוע, יצאו שתי עשרות יפהפיות וכוהנות, בהאשמה חכרת'תק' דים נגד הצברים: הן טענו שצברים מסלים כושיות לרעה — מרוב אהבה.

הם כל כך מעריצים אותנו שאינם מעינים להתקרב אלינו? ייבבה גלוריה היגדון, אחת השחקניות המרכזיות של הרביו האי מריקאי סיפור הפרברים, טרם עלותה על המסוס. "החברים היחידים שהיו לי ביש ראל היו עובדי השגרירות האמריקאית, הגיטאריסט מאריו והזמרת נחמה.

"יתר הצברים — ובמיוחד הבחורים — יפים שבהם — היו לוטשים בי עיניים, מרחוק. אבל לא העזו אפילו לדבר אלי. מה קרה להם, בעצם? האם אני נראית כסורפת'גברים?"

קאבאליריים בני 10. עמדה דומה, וקיצונית לא פחות, ביטאה חברתה ללהקה, הפורטוריקאית השחומה והנהדרת, איבין אוטון, מן הדמויות הראשיות במיוסיקול.

רקדנית אוטון

הצברים מסתכלים, מסתכלים ומסתכלים

"הצברים מסתכלים, מסתכלים, מסתכלים — וזה הכל. נזמה לי שהמגע ההדוק היחיד שהיה לי עם צברים אירע בשכונת התקווה. הלכתי לטייל בשכונה הזאת, יחד עם עוד כמה חברות. הסתובבנו, ולבסוף התיישבנו על ספסל לנוח. ואז ניגשו אלינו כמה צברים ופתחו בשיחה.

"אלא שלכל העניין היה פגם יסודי אחד, מסיימת איבון, "המגדל ביותר שבצברים הללו, בחור בעל עיניים משגעות, לא היה אלא ילד בן עשר. אחיהם הגדולים של הקאבאליריים שלנו, אומנם טובבו אותנו מרחוק — אבל לא העזו אפילו לנסות."

עם יציאתן מן הארץ של גלוריה היגדון, דון, הכושית בת פינדלפיה, ואיבין א טון, בת לקובאי ולפורטוריקאית מנור'ורק, אבדה סופית הזדמנותם של צברים רבים ש"היו נענים, מן הסתם, לאתגרן הקיצוני של היפהפיות. אולם קריאתה'קרב לא תהיה לשוא. סיכמה גלוריה: "אולי בעתיד ל' פחות, ייהנו אזרות במקום בו היינו צריכות להתבודד, שלושה חודשים..."

מרע

שתי פנים לארוך

הארכיאולוג פנחס בראון הרגיש עצמו שלא בנוח. ביום השביעי לעבודתה של מרת'תח'ת'הארכיאולוגית במדבר'יהודה, אח' רי ששאר ראשי מתנות המשלחת כבר אספו מימצאים שעוררו הד רב, עדיין לא מצאו

פיתוח

אכזיב-בלי אכזבה

פעם נחשב הכפר הגוש איזיב שליך ראש הניקרה, לגל אבנים כימעט חסר'ערך. ליתר דיוק: האפוטרופוס על רכוש הנפי קדים מכר לת. שב נהריה בשם ליברמן את כל אבני הכפר, תמורת אלף לירות.

כיום, אי אפשר להעריך את שרידי הכפר בכסף, בראש וראשונה אחראי לכך אתו מתבודד יוצא'דופן, אלי אביבי (העולם הזה 1208), שהתיישב בין החורבות וניהל מל' חמה בת שמונה שנים על זכותו להיאחו ב' מקום. הודות לו, אף הופסקה הר'סתו ה' שיטתית של הכפר, שהיא אחת הפינות ה' מרהיבות ביופיץ בארץ.

כאשר ראה אביבי תברי קיבוצים הורסים מבינים שלמים, כדי להוציא אנטי'כרול לבנייה במשקיהם — הועיק את המיסדות לש מור אתרים היסטוריים. כי הבניינים ש' נהרסו בצורה זו ניבנו בחלקם בימי ה' צלבנים, אשר בנו אותם על יסודות הכפר הפניק'העברי הקדום, שניצב במקום.

כאשר ראה משאיות משטרתיות מ'בילות את האבנים המסותתות של בנייני הכפר לבניית בית הבראה של המשטרה, ליד ראש הניקרה, הריץ תלונה נועמת למפקח הכללי — וזה הורה להפסיק את ההריסה.

כאשר תכננה המועצה האזורית, איזור "פיתוח" לתירות, שעיקרו חיסול החורבות האכזוטיות והקמת מיבניקייט מורנניים וקיריים, נטש אביבי את בדידותו והועיק את העתונות ואת אוהבי הטבע, עד ש' המועצה נכנעה.

מסעדה פיניקית. השנה באה סוף' סוף הגאולה לכפר איזיב, שהיא אכזיב או כויב המיקראית. מנהלי מועדון היס' התי' כון באו מפאריס לחפש מקום למחנה'קייט שיתקיים בישראל. המקום היחיד ששבה את ליבם היה חופה של אכזיב. בעיני רוחם ראו את הכפר בדיוק כשם שראה אותו אביבי עצמו: משומר, מטופח, מורחי.

השבוע הגיע נשיא המועדון לביקור נוסף בארץ, כדי לסקור את עבודות הבנייה של המחנה, שלפי התוכנית ישקוק בעוד חוד' שיים מאות נופשים צרפתיים. הוא הזמין את אביבי ואת אשתו החנינית, תמר, לביקור אצלו במלון ז', לשיחה על עתיד המקום. עד אז חשב אביבי כי החלק הדרומי של הכפר המשווור יהיה נחלת המועדון, ואילו הפינה הצפונית תשמש שמורה פרטית שלו, בה יעמוד המוזיאון הפרימיטיבי, שהקים במו ידיו, וכן אכסנה שהקים בבית'האבן של המוכתר הקודם. תחת לחץ רבבות המבקרים, אף עיבד עם בעלי'הון מקומיים תוכנית של מסעדה גדולה, בצורת אוניה פיניקית באורך של 35 מטר. את דגם ה' אוניה טיפק לו מנהל המוזיאון הימי ב' חיפה.

אולם כל תוכניות המיסחור, נראו בעיני אביבי כרעה הכרחית.

תוכנית המחר. לפגישתו עם טריגאנו הצרפתי, ציפה אביבי בחרדות'מה. הוא קיחה ליצור יחסים טובים, אך לא ידע עדיין על איוה בסיס יתכן הדבר. כאשר הסתיימה הפגישה, הילכו אביבי ואשתו כסהרורים. מה שהוסכם עם הצרפתים נראה להם כחלום:

- החלק הצפוני של הכפר, בו יושב עתה אביבי, ייפך כולו לשטח מוזיאוני מ'שוכלל.
- המוזיאון הנוכחי יושפץ ויורחב, ה' אכסניה תחוסל. תיפך, גם היא, לאגף ב' מוזיאון.
- הספינה הפיניקית תיבנה — אך לא כמסעדה — כי אם כמישן'קבע לתערוכות ימיות.
- גדר המחנה תועתק, כדי לאפשר גישה חופשית לקהל הרחב עד לנקודת'התצפית.
- החוף, בחלקו של אביבי, יוכשר כדי להתיקן בו נמל קטן, שם תעגון אוניה פיניקית של ממש, לשיש בסביבה.
- מנהלי המועדון יפעילו את השפעתם הרבה על טדי קוקק ועל משרדי הממשלה השונים, כדי להבטיח — בשיתוף עם — את מימון התוכנית.
- הכנת תוכנית מפורטת והערכת ה' הוצאות הדרושות תיעשה כבר בשבוע זה, על'ידי חברת ההנדסה התל'אביבית, המקי' מה את מחנה הנופש.
- המנהל והאחראי הבלעדי לכל השטח הזה, יהיה — אלי אביבי.

אורחים

צברים ועדי'גים כושיות?

לאחרונה הועלו טענות של אמליה אנטי'

המפעל: פרדס'חנה, ת. ד. 17, טל. 2837/8 חדרה
המשרד: תל'אביב, רח' ברזילי 3, טל. 67696, 61379
חיפה, רח' הרצל 1, ת. ד. 4308 טל. 69251
ירושלים רח' שלום ציון המלכה 2 טל. 27419

רכבות נוספות בערב פסח

הנהלת הרכבת מגבירה לנחיות הקהל את מערכי הרכבות הרגילות ומפ' עילה רכבות נוספות ב' ערב פסח, יום ו' 31.3.61

- מירושלים לתל'אביב בשעה 12.30
- מתל'אביב לירושלים בשעה 10.10
- מתל'אביב לחיפה בשעה 15.05
- מחיפה לנהריה בשעה 10.50
- מנהריה לחיפה בשעה 12.32

כל הרכבות מתל'אביב לירושלים הן ישירות בלי העברה בלוד. הקהל מתבקש להקדים את נסיו' עותיו לפני התג' ולחזור ביום א' אחרי התג' ברכבות של אחרי'ההרים.

רכבות מוצא'ישבת בקו תל'אביב חיפה כיום:
1.4.61 יוצאות מת"א: 00.05, 21.15, 19.40
מחיפה: 19.30, 20.34, 21.35

בברכת

מועדים לשמחה
הנהלת רכבת ישראל

חליפות הריון
קיצרה אוהבת
תנאים
ת"א שדר' חסדי'ק 19
אלובלוס 62.19.13.12

הוצאת מ. מזרחי
רומן השבוע
של

"מועדון הכפר הטוב"

גראנד הוטל

מאת ויקי באום
בכשרון מבריק, בקסמי קולנוע, מתואר בית'המלון הגדול, בחינת עולם שלם. מתרחשות בו דרמות, טרגדיות, ובפסיפס הגדול של החיים האלה מתבל' סת אהבתם המזורה של אשה גלמודה וגנב מלונות מקצועי. הרומן הטוב ביותר של הסופרת הרגולה ויקי באום. ההפצה הראשית: מזרחי, אלנבי 60, טל'טון 64755, תל'אביב.